

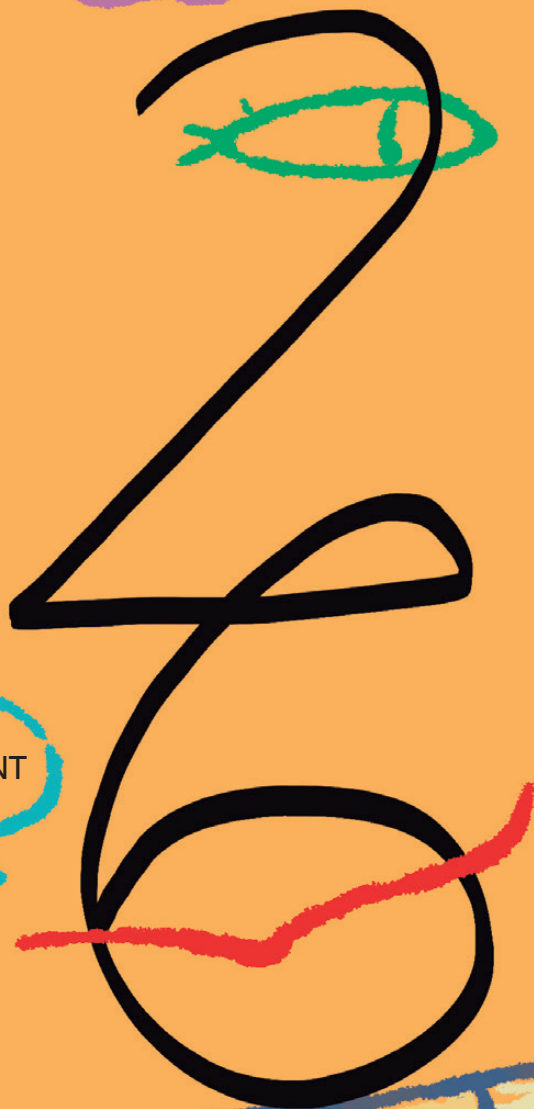

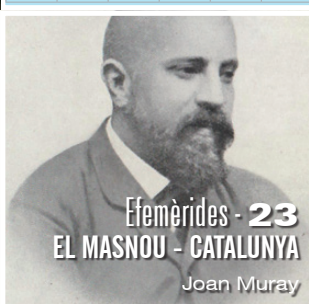
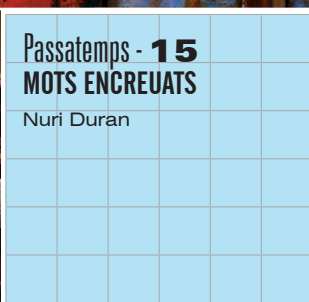
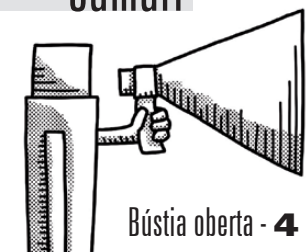
GENT DEL MASNOU

Revista Gent del Masnou
n. 447 | Gener 2026

FELIÇ ANY GENT

Revista mensual de Gent del Masnou, associació cívico-cultural, recreativa i esportiva inscrita amb el número 7.669 al registre d'associacions de la Generalitat de Catalunya.

Equip de Redacció Joan Camps Ortiz, Joan Casals, Santi Duran, Joan Muray, Manel Pérez i Lluís Valls

Correcció Núria Duran, Assumpta Inglada, Berta Puig (Oficina de Català del Masnou) i Maria Pujol.

Portada

Feliç any gent | Elena Feliu

Disseny i maquetació

Estudi Santielena

Publicitat

Elena - 699 775 558

Imprimeix

Amarant SL

Tiratge

2.500 exemplars

Edita

Gent del Masnou

Dipòsit legal

B. 29.758-87

GENT DEL MASNOU

Dr. Agell, 5 baixos - 08320 El Masnou

Tel. 679 036 893

gentdelmasnou@gmail.com

www.gentdelmasnou.cat

- L'entitat Gent del Masnou no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.

Editorial

PER REIS EL DIA CREIX I ASE ÉS QUI NO HO CONEIX

Proclama aquest refrany el que tots anhelem: que les hores de llum creixin. No ens agrada la foscor de cap mena, ni la lumínica ni la política. Volem i exigim claredat als polítics en aquests temps tan convulsos. Encetem amb esperança un nou any, aquest ja més proper al 2050 del que ens separa de l'inici del segle, que ens fa l'efecte que era ahir. Esperem que aquesta nova època que ara iniciem esvaeixi els presagis que planen sobre nostre: el canvi climàtic, la manca d'habitatge assequible, les guerres que no s'acaben i tants altres assumptes que ens amoïnen.

Volia fer esment d'una notícia sobre el bocamoll Donald Trump que, ara fa uns dies, comentava sense vergonya, com en una tertúlia de bar, que Europa és una entitat política decadent i que, ras i curt, calia eliminar-la. No vaig sentir cap rèplica de polítics europeus fins que vaig llegir un article d'Alba Sidera a l'espai Tribuna del diari El Punt Avui del 16 de desembre, del qual tot seguit us en faig cinc cèntims, per si no el podeu recuperar, i que destacava: **«Ha passat força desapercebuda una notícia d'una gravetat insòlita: els EUA han declarat la guerra a la democràcia a Europa»**. Ho han formalitzat a través d'un document de seguretat nacional on s'anuncien les directrius en política exterior. La d'enguany és una declaració d'intencions imperial que ataca els fonaments d'Europa: fer dissoldre la Unió Europea dividint els seus membres, fomentant i finançant els partits d'ultradreta europeus afins al trumpisme. Així, la UE mai no representaria una competència per als EUA que, lliures d'aquesta rivalitat, només tindrien com a adversari econòmic el gegant xinès i cap adversari important amb autoritat democràtica.

Per a aquest funest personatge, Europa està molt bé per anar-hi a passar unes vacances, per cultivar-se visitant els seus museus i contemplant pedres mil·lenàries. Però la unió dels seus membres pot esdevenir un exemple d'autoritat democràtica que podria fer pensar els votants nordamericans.

Gent del Masnou us desitja un bon any 2026 i que, en acabar l'any, podem fer un balanç positiu.

El President

Vols rebre
la revista
a casa?

fes-te soci de
GENT DEL MASNOU

gentdelmasnou@gmail.com

Bústia oberta

Les cartes dirigides a l'espai Bústia Oberta és indispensable que portin: nom, cognoms, adreça, núm. del DNI i signatura de l'autor i es publicaran amb el nom i cognoms de l'autor. En cap cas no es publicaran cartes signades amb pseudònim o inicials. Per tal de donar la major oportunitat d'expressió als nostres lectors, recalquem que l'extensió dels escrits no podrà excedir els 1.600 caràcters, espais inclosos; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les o rebutjar-ne la publicació. Data límit 20 de cada mes. Gent del Masnou no es fa responsable del contingut de les cartes, seleccionarà les que siguin d'interès general i no mantindrà correspondència amb els seus autors.

RESPOSTA DE L'AJUNTAMENT DEL MASNOU A LA CARTA "CORRELLINGUA 2025 AL MASNOU"

L'Ajuntament del Masnou vol agrair la feina de totes les persones i entitats que han fet possible el Correllingua 2025, especialment les que, de forma voluntària, han dedicat temps i energia a una celebració que posa en valor la llengua i la cultura catalanes.

Arran de la carta publicada a *Gent del Masnou* per l'Assemblea Nacional Catalana, volem aclarir alguns aspectes que qüestionen serveis municipals. D'una banda, la Biblioteca va actuar amb la plena professionalitat i predisposició que la caracteritzen, mostrant, com sempre, tota la voluntat de col·laboració amb les entitats del municipi. Per aquest motiu, no compartim afirmacions que desmereixin la feina dels seus professionals.

Pel que fa a la neteja i el manteniment dels espais, el Correllingua va coincidir amb un cap de setmana intens de Castanyada; és evident que això no hi va ajudar i, sense voler parlar en nom del conjunt del poble, entenem que aquesta coincidència

pot haver condicionat la percepció d'algunes situacions i també la participació de la ciutadania. Ja hem traslladat aquesta circumstància a les entitats per millorar la coordinació en futures edicions.

Defensem la crítica constructiva que ajuda a avançar, sempre amb afany de sumar esforços. Continuarem col·laborant amb totes les entitats —també amb l'ANC— des del respecte, el diàleg i la voluntat compartida de fer créixer la vida cultural i comunitària del Masnou i de promoure l'ús de la llengua catalana.

*Ricard Plana i Artús, regidor
d'Urbanisme i Obres*

NO SERÀ QUE ESTIREN MÉS EL BRAÇ QUE LA MÀNIGA?

Iniciem un nou any arrossegant, però, vells problemes a la nostra vila. Molts d'ells derivats d'una contradictòria actitud per part d'alguns sorrots regidors del Masnou, que es capliquen en fer-lo menys habitable, augmentant la densitat de població o...

No és gens democràtic ni ètic actuar reincidint en la no acceptació de la maduresa i dignitat dels veïns

adults, excloent-los de les principals decisions que afecten la totalitat del municipi: participació directa en les gestions públiques i l'administració de l'economia comuna. Aquesta negativa fa sospitar que els motius poden ser de caire econòmic particular, doncs els seus voluminosos ingressos no responen als sovint negatius resultats obtinguts. No serà que estiren més el braç que la màniga?

Hom creu que, en lloc d'una societat d'adults responsables, la majoria de l'estrat polític de casa nostra sembla decidida a construir-ne una de persones submises, infantils i sense iniciatives, totes dependents d'algú que pensi i executi per elles. O sigui, alienades i tutejades —amb moltes festes que els distreguin— per la manca de l'esperit crític, perdut de mica en mica en el procés. Com venim repetint des de fa més de tres anys: "No n'hi ha prou que la dona del Cèsar sigui honesta; ha de semblar-ho, si vol tenir credibilitat". Ara han contractat un familiar directe per a Sumem. Segur que estimen El Masnou? Segons l'opinió de Simone Veil, "Som responsables d'allò que ens unirà demà".

Àngel Zamora i Garcia

"Com els mapes influeixen en la nostra mirada i com els Països Catalans necessitem mirar-nos al marge d'Espanya".

**Presentació i col·loqui del
llibre per Vicent Partal**
Dimecres 21 de gener
**Segona planta de
can Malet**
19 h
El Masnou 2026

assemblea
El Masnou

**Endavant,
sempre endavant!**

FOTOGRAFIA ESPORTIVA I D'ESDEVENIMENTS
MARTI DURAN FELIU - @dufefoto - dufefoto@gmail.com

**ESTUDI
SANTIELENA**

Disseny gràfic • Il·lustració

www.estudisantielena.com
santi@estudisantielena.com
699 775 558

Alguns membres del grup PARAULES. Foto grup | foto Grup

Pep Parés

Un fons de pals metàl·lics serveix de paisatge nocturn d'algunes finestres del restaurant. No es veu el mar, però s'intueix el seu estat pels vaivens d'aquests pals nusos de cada velar. Sembla que s'han de tocar, però oscil·len compassats amb el casc del vaixell com un ball de saltamartins.

La taula queda envoltada de persones que hi recolzen els braços. Algunes mans alineen els coberts i les copes en un acte irreflexiu, com faig jo mateix, mentre d'altres despleguen el tovalló amb un cop sec a l'aire abans d'estendre-se'l sobre els genolls. La taula s'activa com un espai de contacte que uneix les individualitats de cadascun dels comensals. Quants bons moments tothom ha passat entorn d'una taula! Ja està prou dit que menjar i beure són els plaers dels sentits: les olors, els sabors, les textures i les imatges dels aliments perquè també mengem pels ulls.

El cas del grup que avui esmento és inusual. A aquests sopars s'hi convida un expert o experta que diserta sobre la seva especialitat. D'aquesta manera cada àpat té un fet diferencial perquè es parla de centres d'interès que van més enllà dels que podrien sorgir del grup i desperten inquietud i preguntes noves. Durant anys hi han intervingut molts entesos que, d'una manera o altra, han deixat un pòsit en cadascun de nosaltres.

El grup PARAULES té un fundador, una persona a qui tots li reconeixem el seu carisma. Un home que voldria que aquestes dissertacions, com a valor social, arribessin a molta més gent. Europeista convençut, respectuós, sempre amb el tracte adequat, presenta a l'orador de torn i exposa una primera visió àmplia, sovint estratègica, del tema que pertoca per destacar-ne alguns trets generals i el motiu de l'elecció. Després només intervé si creu que pot aportar algun raonament nou per enriquir la xerrada o per centrar les intervencions.

Mentre se sopa, l'ambient del menjador canvia al compàs del tema del dia. Si algun valor destaco del grup és el respecte amb què es parla i s'escolta. Un oasi de converses franques. No només hi he sopat moltes vegades amb aquests amics sinó que he pogut viatjar als paisatges i mons que cada orador ens ha sabut transmetre:

La llibreria Altair, cau de viatgers i lectors, descrita com un dels somnis del seu fundador, orador del sopar, i convertida en la llibreria especialitzada més gran d'Europa. Allà hi entres amb la il·lusió d'un mapa per a un viatge a Kamtxatka i, trenta anys més tard, hi tornes per la presentació d'un llibre fotogràfic de la persona amb qui vas fer aquell viatge. Les vivències, lectures i llibres d'un escriptor i crític literari que descriuen tota una època iniciada als carrers del Masnou i Barcelona i viscuda des de Londres, Espanya, Itàlia i l'Amèrica Hispana dels bons escriptors.

La impressió d'un vaixell mercant navegant fins al port del Líban i erigit en escenari d'una gegantina

obra de teatre i circ que es representa pels molls de mig món de la mà de la Fura dels Baus... Bo i sopant ens ho transmet amb força un dels seus fundadors, sempre obert a l'experimentació teatral i visual d'avantguarda.

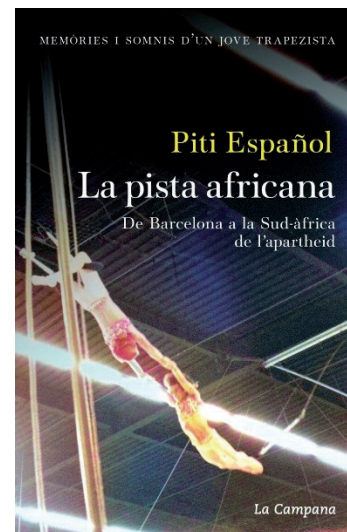
Com entendre amb més elements de judici el funcionament de la sanitat pública de la mà d'una amiga que hi ha tingut i hi té altes responsabilitats. Quan l'escoltava hi veia la passió per la feina ben feta i la coherència dels seus mètodes de treball per formar equips i gestionar amb eficàcia.

Visió del món del llibre després de la pandèmia. Quatre experts lligats al món editorial parlant amb nosaltres. Descobrim en detall tot el que precedeix al goig de tenir un llibre entre les mans.

Els fills d'un pintor conegut narrant les vicissituds de la vida del seu pare. Testimonis propers que humanitzen l'artista més enllà de la seva obra.

Entrar a la medicina de la mà de metges especialistes que ens parlen en primera persona de l'evolució de l'anestèsia o la radioteràpia viscuda durant decennis de professionalitat. Semblaria màgia si no fos ciència!

Entre plat i plat sentir com l'autor d'una novel·la guanyadora d'un Premi Sant Jordi és capaç d'encantar-nos amb els detalls de la seva llarga entrevista al rei emèrit per dir-nos, més tard, que s'ho acaba d'inventar i descobrir, encara més tard, que realment va escriure aquest llibre de l'entrevista imaginària per encàrrec de l'editorial Planeta que li va pagar, però no li va publicar l'obra. Ves a saber què hi deia! Ell també va ser un dels guionistes d'una sèrie que jo protagonitzava a TV3. L'altre coguionista és l'autor del llibre La pista africana, obra presentada a la llibreria QuatreCincU del Masnou i també ponent als sopars de PARAULES. La

Llibre d'un dels oradors de PARAULES

Perfum elaborat amb mescles que vaig triar | foto Pep Parés

xerrada d'aquest escriptor ens fa viatjar per Àfrica en el tren d'un circ d'on n'era trapezista i pallasso!

Són tants els ponents de PARAULES al llarg de 10 anys que és impossible descriure'ls tots en aquest limitat article. Temes com la salut i l'envelliment, Europa, la política municipal, la transició energètica; la Pedagogia i la filosofia, l'edatisme, els centres d'investigació científica, l'economia americana... Tot això i més és PARAULES!

Però hi ha una trobada que ens va fer entrar en un altre món de sensacions singulars: una aproximació als perfums! Essències dels perfums que són barreja de fragàncies. Teníem a la taula els components físics a partir dels quals cadascú va elaborar el seu propi perfum. Inici d'un món olfatiu per descobrir: aromes cítrics, fruites, fusta, fongs, resines; bàlsams, vegetals, espècies, nous, flors... Inoblidable! ✨

david
patisser

93 555 34 75 • 640 882 575

www.davidpatisser.com

patisserie@davidpatisser.com

Navarra 100 • 08320 El Masnou

EL MESSIES INFILTRAT III

Joan Camps Ortiz

Per tercer mes m'arrisco en seguir desentrellant i anticipar la remota possibilitat que Pedro Sánchez pugui ser el Messies Infiltrat capaç d'obrir la caixa dels trons on rau la veritable història del Nacionalcatolicisme.

Vull reconèixer que Pedro Sánchez és un model de resistència en una Espanya, on la política segueix podrida per la mentida, la corrupció i l'oportunisme dels camps qui pugui, on dòcils i obedients a les respectives consignes doctrinals del partit fan la viu-viu aferrats al salari que els empara. Estar en política i ser lliure de pecat és impossible. Ho he dit i ho he escrit moltes vegades, però és bo recordar que en la política partidista només hi sobreviuen els adoctrinats i, mal ens pesi, qualsevol mena d'imposició doctrinal, quan no és sectària és mafiosa.

El terme DEMOCRÀCIA on s'empara l'esperit constitucional del Regim del 78, està polaritzat pel conservadorisme caspós i ultra retrògrad que enyo-

ra el franquisme pur i dur del 1939 a les antípodes del desitjable humanisme utòpic dels que aspirem dotar d'idèntics drets i deures per tothom sense excepció en el mateix instant de néixer.

Dret que hauria de ser inalienable però que xoca frontalment contra el nepotisme de qualsevol sistema monàrquic basat en la consanguinitat de casta, que ens ha arribat imposada per la Gràcia d'un Deu increïble, que ens castiga amb el pecat original premiant-nos amb un budellam de quasi vuit metres amb el dret irrenunciable de sobreviure com miserables depredadors de la variada fauna d'animals comestibles que Noé va salvar del diluvi i que sacrificuem sense pietat com afamats caníbals. I en conseqüència, per molt luxosos que siguin els hàbits que vestim perquè ens honorin imprimint-nos caràcter, estem predestinats a ser mers caganers del pessebre terraquí.

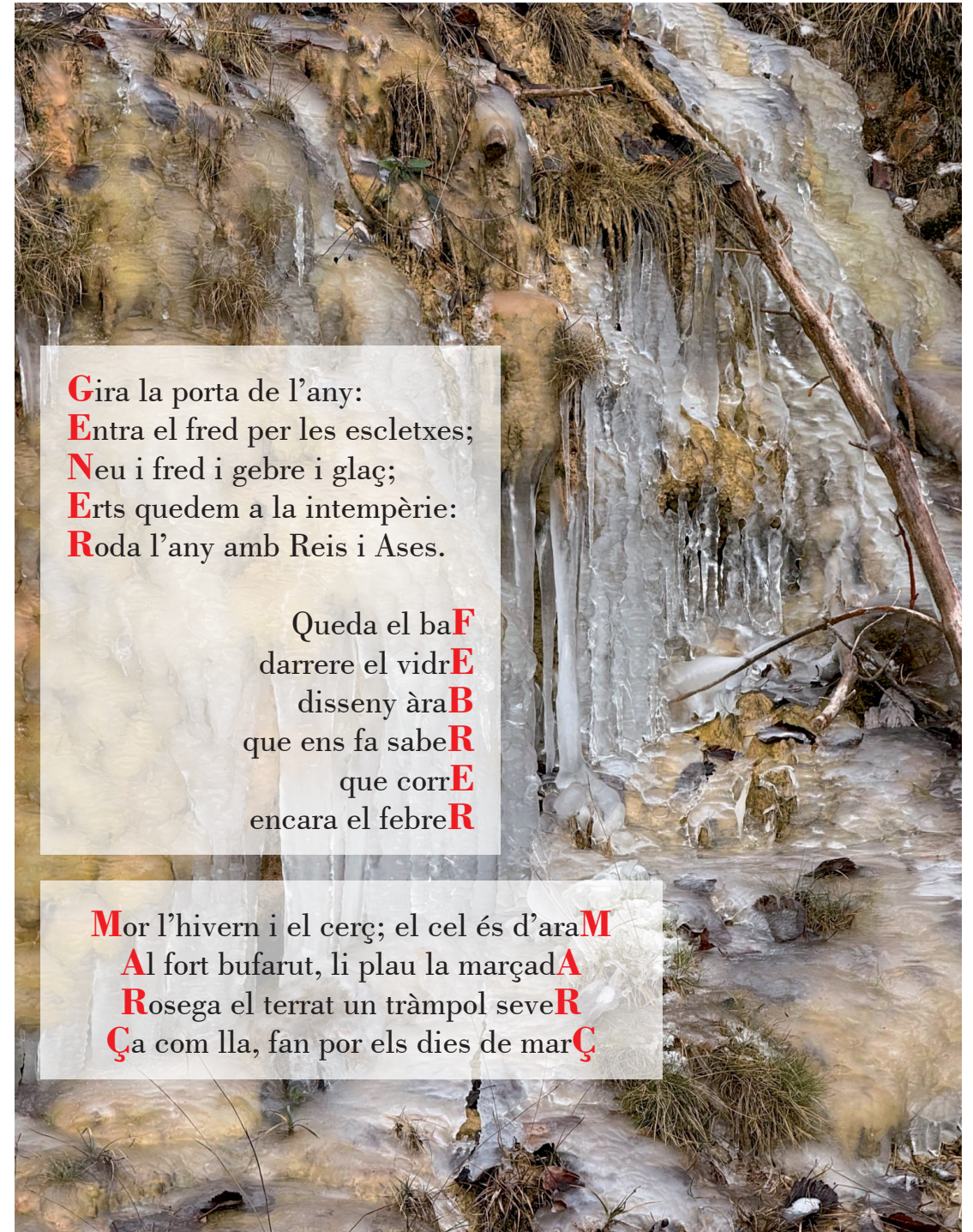
És bo que personatges com Luís Javier Argüello García, des del seu món bíblic, masclista i sectari a anys llum de la paritat, respecte i igualtat de ranc que deuen a les dones totes, incloent les seves respectives mares i germanes verges o no; gosi donar idees d'exemplaritat catòlica, apostòlica i romana assenyalant la seva personal interpretació del compliment constitucional. Però també és bo poder contrastar la resposta de Pedro Sánchez Pérez i Castejón, quan en el seu discurs Nadalenc ha gosat convidar a l'actual President de la Conferència Episcopal a passar recompte dels catòlics practicants que li resten a l'Església espanyola de tots els nascuts vius durant els quaranta anys de la dictadura que vam passar obligats per les piles baptismals del nacionalcatolicisme.

A la mort de Franco, per fer net, calia haver trobat la Caixa Negra de quaranta anys de dictadura, el secretisme vergonyós que empara la vigent Llei 9/1968 de Secrets Oficials que amb el seu Reglament de 1969/1 permet mantenir en secret totes les perversions del franquisme, en suma una xacra opaca de 80 anys d'obscurantisme interessat que encotilla l'esperit del text Constitucional del Regim del 78.

Si no coneixem la nòmina dels fons reservats, no sabem qui ens mana i res del que ens diuen és de fiar! ✱

Enric Badal

Per començar l'any us oferim un fragment del Calendari que el bon amic Esteve Pujol va escriure l'any 1987.

Gira la porta de l'any:
Entra el fred per les escletxes;
Neu i fred i gebre i glaç;
Erts quedem a la intempèrie:
Roda l'any amb Reis i Ases.

Queda el ba**F**
 darrere el vidr**E**
 disseny àra**B**
 que ens fa sabe**R**
 que corr**E**
 encara el febre**R**

Mor l'hivern i el cerç; el cel és d'ara**M**
Al fort bufarut, li plau la marçad**A**
Rosega el terrat un tràmpol sever**R**
Ça com lla, fan por els dies de mar**Ç**

Històries de la vila

200 ANYS

DEL MASNOU INDEPENDENT

-del programa de Festa Major de Teià 2025-

Joan Muray

Com cada any, a Teià (una de les nostres viles «paternes») editen un llibret titulat *Passejada per Teià*, escrit per Jordi i Josep M. Balada, de l'Arxiu Històric de Teià. Enguany han arribat al número XXX, curull d'històries de la vila, i que enguany han dedicat als dos-cents anys de la independència del Masnou en relació amb Teià

De les deu històries contingudes, n'he triat quatre, per no haver estat tractades a aquestes pàgines, ja que són molt interessants. Són les següents:

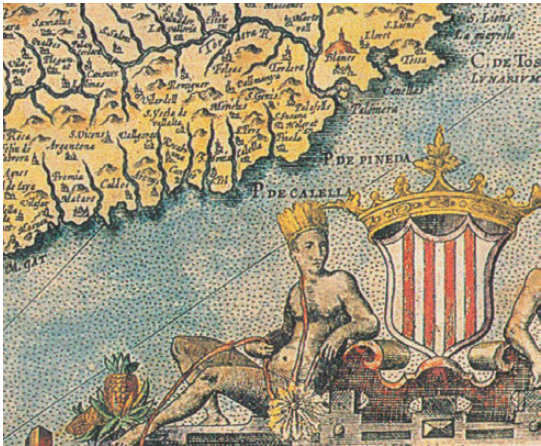
CRONOLOGIA DE LA SEPARACIÓ

- 1769 Reunió de 160 caps de família del Masnou per demanar al bisbe permís per construir una església.
- 1783 29 de juny: El rector de Teià Joan Pedrals beneeix l'església de Sant Pere del Masnou.
- 1812 Constitució liberal de Cadis. Es permet la constitució d'ajuntament a pobles de més de 1.000 habitants.
- 1813 Primer ajuntament independent del Masnou. Alcalde: Joan Fontanills.
- 1814 Ferran VII torna a Espanya: abolició de la Constitució liberal i pèrdua de la independència del Masnou.
- 1818 5 de maig: Ferran VII signa una Reial Cèdula autoritzant la creació de la parròquia de Sant Pere del Masnou.
- 1819 Separació de la parròquia de Sant Pere del Masnou.
- 1820 Trienni liberal: el Masnou recupera la seva independència. Alcalde: Pere Antoni Llampallas.
- 1823 Derrocat el sistema liberal: el Masnou perd la seva independència.
- 1825 16 d'agost: Reial Provisió del Consell que autoritza definitivament l'ajuntament del Masnou.
- 1825 29 d'octubre: Constitució definitiva de l'ajuntament del Masnou. Alcalde: Marià Rossell, terrestre.
- 1841 Es col·loquen les 11 fites de divisió dels dos termes.
- 1845 Incorporació d'Alella de Mar al Masnou.

Observeu el mapa de 1603, en què, tot i que en aquell temps falta molt per a la separació de l'actual terme del Masnou, el nom ja hi figura, senyal de la importància que tenia i dels habitants que hi vivien.

BARRAQUES DE VINYA

Les barraques de teulada de volta de canó són el patrimoni arquitectònic més característic de

Fragment del mapa de Catalunya de 1603, de Johannes Baptista Vrients

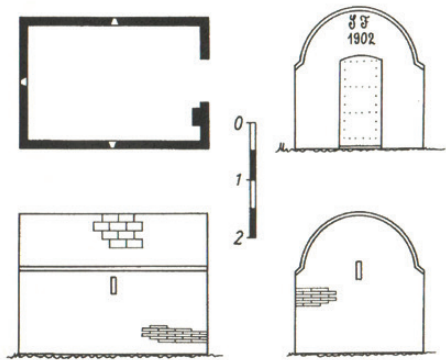
l'època de màxima esplendor de la viticultura, com a menys a la nostra comarca, que situem des de finals del segle XIX a principis del XX.

Durant els anys 1982 i 1983 es va fer un treball de camp per tal d'inventariar les barraques de vinya del terme municipal de Teià. Des que Joan Gómez i Vinardell, Jordi Balada i Josep Maria Balada van realitzar aquest inventari, han desaparegut moltes barraques. Fa més de 40 anys, al terme de Teià i rodalia hi havia:

- Sots de vinya: 32 (6 de Premià)
- Barraques de vinya amb sostre de volta de canó: 46 (3 del Masnou i de Premià de Dalt)
- Barraques de vinya amb altres sostres: 8 (2 de Premià de Dalt)

COGNOMS OCCITANS DEL MASNOU

Gràcies a les dades extretes dels Llibres Sagramentals de l'Arxiu Parroquial de Teià podem localitzar l'origen d'alguns cognoms de marins del Masnou.

Barraca de vinya d'en Salvador de cal Forner, Vallmajor (Teià).

MARISTANY: 25/2/1653: Casament de Bertrà Marestany, fill de Lluís Marestany de le Plan, bisbat de Rius, amb Teresa Bertran, donzella.
Nota: Le Plan és un petit poble del departament de l'Alta Garona, a la regió d'Occitània (capital Tolosa de Llengua-doc). Hi viuen 442 habitants (2019) en un terme municipal de 8 km² i està situat a 246 m sobre el nivell del mar.

ROSÉS: 29/10/1630. Casament de Bernat Rosés, del regne de França, amb Anna Sanpera, donzella.
Nota: Per la matrícula de francesos de 1637 sabem que aquest Bernat era un pescador natural d'Arsach, bisbat de Lescar.

Lescar és una ciutat francesa del sud-oest del país, ubicada al departament dels Pirineus Atlàntics, a la regió d'Aquitània. Forma part de l'aglomeració de Pau. Segons el cens de 2004, té 9.439 habitants.

CASALS: 14/4/1653. Casament de Francesc Casals, pagès de Teià, natural de Santa Magdalena de Montoliu, bisbat de Comenge, regne de França, amb Eulàlia Botey.
Nota: El bisbat de Comenge era una seu suprimida de l'església catòlica a França, sufragània de l'arquebisbat d'Aush.

MILLET: 26/11/1664. Casament de Joan Millet, fill de Pere Millet de Betabesa, bisbat de Cominges, i de Maria, amb Isabel Elies, donzella.
Nota: Betabesa= Bethvéder de Comenge (francès: Belbèze-en-Comminges) és un municipi occità, de Comenge a Gascunya, en el departament de l'Alta Garona, a la regió d'Occitània.

PAGÈS: 30/11/1636: Casament de Guillem Pagès, pescador del regne de França, amb Antiga Ribes, donzella.

A part de tots aquests, n'hi ha alguns altres, tot i que no en tinc documentació, com ara: Isern, Sensat, etc. ✱

Any	El Masnou	Teià	Alella
1350	---	295	260
1497	---	170	220
1553	---	215	245
1719	---	689	511
1787	---	1.611	867
1830	2.276	3.542	1.715
1842	3.369	1.267	1.568
1900	3.396	1.208	1.370
1950	5.098	1.461	1.673
1990	18.040	3.509	6.433
2010	22.536	6.081	9.557
2020	23.831	6.427	9.904
2024	24.479	6.818	10.217

Comparativa de població

Parròquia del Masnou, de 1783.

Fons consultats XXX PASSEJADA PER TEIÀ – 200 anys del Masnou independent
Agraïments Jordi Balada, Josep M. Balada i Joan Gómez Vinardell

L'OFERTA CULTURAL A CASA

Els espais de difusió artística municipal conviden a un repàs crític del paisatge que és tradició, present i possibilitats

L'Espai Casinet comença l'any homenatjant el masnoví Gerard Rosés, mentre que l'Espai Escènic Iago Pericot al 2026 puja a l'escenari temes crítics de l'actualitat social

Si la lluita de la majoria d'artistes s'estableix entre qui produeix l'obra i el color, la llum i la forma, en el cas del masnoví Gerard Rosés (1944-2017) tots els seus esforços es van adreçar a captar la vitalitat que nodreix l'existència com l'aire que respiren els cossos o el sol. L'energia despresa per les seves figures és tanta que sovint necessiten transcendir l'espai del quadre per adquirir volum i marxar cap a l'horitzó. La mostra "Finestres al Mediterrani", que s'exposarà a l'Espai Casinet del 9 de gener al 15 de febrer, oferirà l'oportunitat d'endinsar-se en aquesta vitalitat. L'exposició es conforma d'una selecció d'obres triades per la família i ocuparà les dues sales del Casinet i la Casa de Cultura. El crític i comissari Vicenç Altaió, figura cabdal en l'estudi i la producció de la cultura catalana de les darreres dècades, serà present a la inauguració per situar Gerard Rosés en el marc de la pintura del territori durant el canvi de segle. Una ocasió per recuperar i reivindicar la seva producció artística i el seu llegat, segons l'alcalde del Masnou, Jaume Oliveras.

L'exposició de Gerard Rosés dona inici al 2026 cultural, un any en què les sales de difusió cultural municipals volen portar a l'espai i el debat públic algunes de les manifestacions plàstiques i escenogràfiques que contribueixen a crear, debatre i analitzar el discurs de l'imaginari i el pensament contemporanis. Es proposa aquest exercici des d'una mirada local per tal d'encabir-la en un entorn més ampli. En aquest sentit, destaquen les propostes de l'artista resident a Barcelona Mario Santamaria, que al mes de març portarà al Casinet la seva pràctica fotogràfica i audiovisual, que denuncia les estructures i xarxes suposadament invisibles sobre les quals es construeix una societat cada vegada més virtual i digital, però també més contaminant.

D'altra banda, l'artista veïna del Masnou Carme Bosch i Agustí omplirà l'espai de figures que lluiten contra qualsevol etiqueta i que fan de la

contradicció, l'oposició, l'ambigüitat i la indefinició un camp de conreu fructífer. Nascuda el 1939 a Girona, viu al Masnou des de fa més de vint anys i ha exposat amb una gran resposta de públic i crítica en països com França, Alemanya, Finlàndia o Japó.

Altres propostes destacades en la programació d'arts visuals són l'exposició de Victòria Pujadas, així com la reeixida col·lectiva "Cossos que parlen", que repassa la producció de les dones il·lustradores des d'inicis del segle XX fins a l'actualitat.

Teoria King Kong

Habitatge, feminisme i consumisme sobre l'escenari

Pel que fa a l'Espai Escènic, també els temes que condicionen l'estructura social seran presents en la programació. L'espectacle *Llogatera*, el 17 de gener, ens acosta d'una manera tragicocòmica i amb una interpretació d'alt voltatge un problema tan real com el de la impossibilitat per a moltes persones d'accedir a un habitatge. *La majordoma*, el 14 de febrer, analitza la naturalesa dels vincles, els interessos i les pressions que uneixen les

persones. L'obra està representada per Rosa Renom, i ha estat escrita i dirigida per un dels noms més destacats de la dramàturgica catalana recent, Josep Maria Miró.

Una altra aposta destacada i arriscada és *Teoria King Kong*, el monòleg que signen Àngels Cabré i

Marina Espasa a partir de l'adaptació del llibre de Virginie Despentes. Una dona, amb interpretació superba de Maria Pau Pigem, enumera i ordena els esdeveniments de la seva vida que l'han construït com és, passant per la violació, la prostitució i la violència en les seves innumerables formes. Es podrà veure a l'Espai Escènic el 21 de febrer. ✨

arts
visuals

GERARD ROSÉS *Finestres al Mediterrani*

ESPAI CASINET

Del 9 de gener al 15 de febrer

Inauguració: 9 de gener a les 19 h

TALLER FAMILIAR:
"Fem una finestra amb cartrons"

Diumenge 1 de febrer, a les 12 h · Espai Casinet
Inscripcions per correu electrònic a: cultura@elmasnou.cat
Places limitades

EL CANT DE LA SIBIL·LA AL MASNOU: UNA TRADICIÓ RECENT AMB ARRELS FONDES

El **Cant de la Sibil·la** es representa al Masnou des de l'any 2015. No podem parlar, doncs, d'una tradició antiga al nostre municipi, però al cap de deu anys sí que podem afirmar que s'ha consolidat com una tradició del cicle de Nadal que els masnovins i les masnovines acollir de bon grat

Abans que el Cant arrelés al poble, moltes persones adultes es desplaçaven a Barcelona per assistir a alguna de les representacions que tenien lloc en esglésies com Santa Maria del Mar o Sant Gregori Taumaturg. En aquest sentit, és indubtable la tasca de difusió que la cantant **Maria del Mar Bonet** va dur a terme a partir de la publicació del disc Saba de terror (1979), així com el gran valor musical i de recuperació patrimonial del treball de **Jordi Savall i Montserrat Figueras**, amb **La Capella Reial de Catalunya**, en el disc El Cant de la Sibil·la (1999).

Més enllà de la seva definició musical com a cant gregorià, el Cant de la Sibil·la posa tot el pes en el text. Lluny d'eleva l'ànima de manera contemplativa dins l'espai de l'església, la veu de la Sibil·la sacseja. Diu veritats que el poder no sempre vol dir, però que tampoc els ciutadans volem escoltar, perquè ens parla de la fi dels temps i posa en crisi un present que intuïm inquietant i fràgil. Aquesta veu s'alça amb autoritat, de la mateixa amb què sosté l'espasa que l'acompanya des que entra a l'església fins que se'n va.

I tot això ho fa sempre en les mateixes dates, de manera fixa, ritualitzada, i malgrat tot hi acudim any rere any, fascinats per l'aparent fragilitat de la veu femenina que la interpreta. No ens neguem a escoltar-la, encara que ens incomodi, de la mateixa manera que ens incomoden —i no podem deixar de mirar— les imatges dels telenotícies, dels diaris o de les xarxes socials.

També al Masnou, el *Cant de la Sibil·la* ha esdevinut un exercici de memòria col·lectiva que practiquem cada Nadal: un acte que ens recorda que el món pot acabar i que el present no és intocable. Ens ho diu una dona carregada de saviesa. Hem ritualitzat la seva advertència i, quan podem, l'acompanyem en seguici perquè, des de l'església de Sant Pere, ens pugui adreçar el seu missatge.

Així ho vam fer el passat dissabte 20 de desembre, en un dia humit i plujós. No vam faltar a la cita, i esperem continuar-hi acudint cada any. ✨

El Cant de la Sibil·la 2025 | foto Ramon Boadella

El Cant de la Sibil·la

Amb les veus d'Alba Quintillà i Aina Ripol i l'acompanyament del Cor Alira.

Cello, Anna Llorens

Escenografia i direcció La Teatral

Organització: Capitanes del Masnou

Amb la col·laboració de l'Ajuntament del Masnou, la Diputació de Barcelona, Diables del Masnou i la Fundació la Calàndria

MOTS ENCREUATS

Un cop més us animo a resoldre el jeroglífic de mots encreuats nº 8. Aquesta vegada no us he indicat on van les caselles negres perquè pugui el nivell de dificultat i el repte sigui més gran. Només us dic que n'hi ha 11 i que estan repartides així : 1, 2, 1, 1,3, 3. Som -hi !!!

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										

Horizontals - 1. Gelor. // Establiment on es ven al detall comestibles i altres.

2. Article determinat femení singular. // Hi ha ----- de calor i ----- de fred. // El numero cinquanta en romans.

3. Alcohol etílic que consumim amb el vi i altres begudes alcohòliques. // En tenim 5 en cada mà.

4. Una altra manera de dir tast de vins. // Pinya tropical.

5. Símbol de l'amper, unitat de mesura de la intensitat elèctrica. // Cert període de temps molt extens on passen diferents fenòmens geològics. // Article determinat masculí. // Resistència.

6. Mamífer carnívor de grans dimensions. // Vaixell. // Seguretat social.

Verticals - 1. Forn de pa.

2. Rosegador de mida petita o mitjana que es troba sempre on hi ha deixalles de menjar. // Símbol de l'oxigen.

3. Euro. // Avui els alumnes m'han escoltat, o m'han -----.

4. Entregar, lliurar.

5. Negació. // Símbol del sodi al revés.

6. En diem així a la sega dels arbres. // Amper.

7. Abreviatura d' editorial. // Pluja en forma de flocs.

8. La festivitat cristiana més important de l'any.

9. El numero 500 en romans. // Prefix que significa "el contrari" "privació" o "absència". // Símbol del sofre o consonant que pot ser sonora o sorda.

10. Taules on es celebren les misses.

Merceria Romeu
FUNDADA L'ANY 1905
Passeig Prat de la Riba, 32, 08320 El Masnou, 930 31 93 41

RESTAURANT "CAN PORTOLES"
1942
Prat de la Riba, 9
08320 El Masnou
93 555 75 11

EL CELLER DEL MAR
espai de vins
Àngel Guimerà, 12, El Masnou - 93 540 29 53

CA LA FARRERA
1912
Prat de la Riba 100 - 931 43 11 37

LA CLANDESTINA
Perruqueria Anna Arbós
c/ Barcelona, 40 - 08320 El Masnou
657 82 55 73

la marítima
estil mediterrani
Passeig Prat de la Riba, 10, El Masnou
@lamaritimamaresme

ESTANC TORRES
C/ Barcelona, 33 - El Masnou
93 555 17 89

Els COMERÇOS del CAMÍ RAL us desitgem un FELIÇ i BON ANY 2026

YA SU!
@anastasiosgelateria
Plaça de la Llibertat, 3

PICANNA
Pg. Prat de la Riba, 41, local 1 • 930 316 765

ÒPTICA MASNOU MAR
3 GENERACIONS
AL MASNOU
c/ Barcelona, 4 • 93 555 78 12
@opticaelmasnoumar

TABACS
ESTANC D'OCATA
Expedidura núm. 1
Passeig Prat de la Riba, 6 - 93 555 00 50

LA NACIONAL
espai degustació
Passeig Prat de la Riba, 89 - 606 95 46 20

ELVA
TENDA DE ROBA
MULTIMARCA
@evaelmasnou
Prat de la Riba 13
El Masnou / BCN

la teatral
L'ESCOLA D'ARTS ESCÈNIQUES DEL MASNOU
www.lateatral.net

Anècdotes històriques

Albert Vidal

La majoria d'envasos de begudes solen ser d'un litre, d'un i mig, de dos, de mig, de 33 cl. com la llet, l'aigua, els suc de fruita, els refrescos, l'oli... Però el vi n'és una excepció ja que les ampolles són de tres quarts, (75 cl.) Potser hi ha alguna petita excepció que no passa de ser això: una petita excepció

Per què? Hi ha diversos supòsits sobre aquesta qüestió, alguns més versemblants que d'altres.

Cal tenir en compte que l'ús d'ampolles de vidre per a contenir vi no es generalitzà fins la segona meitat del segle XVIII, artesanía sorgida sobre tot a l'illa veneciana de Murano, encara que també, en menys mesura, a França i Anglaterra. Aleshores el vi era relativament barat, segons les diferents varietats, però dins d'una ampolla només estava a l'abast de les classes altes.

El vidre resultà un excel·lent material per conservar aquella apreciada beguda descoberta per l'ésser humà 6.000 anys enrere i els bufadors professionals hi dedicaren grans esforços fins obtenir un recipient fàcil de transportar, amb un coll estret i una petita obertura al capdamunt que permetia tancar l'envàs, primer amb cuir, manyocs de roba, cera o fusta fins l'aparició dels taps de suro. Però era un material fràgil i, per això, en algunes regions italianes, com la Toscana, es van empescar folrar-les amb palla, com la tradicional ampolla de vi de Cianti.

Alguns experts exposen una teoria sobre la capacitat pulmonar dels primers mestres bufadors de vidre, els quals podien exhalar aire dels pulmons de manera seguida i, al mateix temps, donar forma a una ampolla, d'entre 65 i 75 cl. Amb el temps s'estandarditzarien aquests 75 cl.

LES AMPOLLES DE VI

També hi ha qui opina que la mesura es deu al comerç del vi i a les importacions de França cap al Regne Unit, donat que les caixes que s'utilitzaven podien contenir dos galons anglesos, és a dir uns 9 litres. Per tant, quedaven plenes amb 12 ampolles de tres quarts de litre. Per altra banda, també s'acostumava a exportar el vi en barrils de 50 galons, equivalents a 225 litres i a 300 ampolles. Aquests càlculs també lligaven amb el sistema mètric saxó de base 12, el qual també practiquem nosaltres de manera habitual: quantes coses no comptem per dotzenes? Des de les mateixes caixes de vi o de cervesa fins els ous, el temps (dotze mesos, dotze hores, 60 minuts -múltiple de 12-), etc.

Els teòrics més agosarats defensen que la mesura es deu a les conveniències de les tavernes de l'època, ja que 75 cl. equivalen a 6 gots de 12,5 cl., la capacitat d'un d'ells i la *quantitat justa que un home ha de beure durant els àpats*, segons es deia. També, d'aquesta manera el bodeguer sabia quantes ampolles calien segons els parroquians asseguts a les taules.

I encara hi ha qui diu que és perquè d'un quilo de raïm s'obté un 75 % de vi, o sigui els 75 cl. Raonaments per a tots els gustos, com veiem. Cal dir també de la Unió Europea legislà sobre els envasos de vi el 1975, imposant que les ampolles de 75 cl. litres són l'únic format permès entre mig i un litre. *

beds
&
home
matalasseria Grau
US DESITJA FELIÇ 2026

📍 Sant Miquel 6 ☎ 935 551 538 📧 @matalasseria_grau

López Espín

Construccions López Espín S.L.

US DESITJA FELIÇ 2026

626 583 618 • Tel/Fax 935 557 897 • lopez-espín@hotmail.com

Pere Grau, 11 • El Masnou • 615 022 086
📷 la.lluna_creperia 📱 "LA LLUNA" CREPERIA

Mestres Villà 115 - el Masnou
935 403 474 - 618 763 529

API

Finques Puig S.L.

COMPRAVENDA - ADMINISTRACIÓ - ASS. JURÍDICA

Col·legi d'Administradors de Finques de Barcelona-Lleida

Us desitgem Feliç 2026

Mossèn Jacint Verdaguer 14 - El Masnou • 93 555 10 60 • 93 555 17 61
fax 93 555 28 90 • www.fiquespuig.net • info@finquespuig.net

Cròniques d'ultramar

Joan Muray

De la ciutat sarda de l'Alguer, ciutat de parla catalana, ja n'he parlat al seu moment, al capítol dedicat a ella. Ara, però, us parlaré d'un alguerès viatger que ens hi vàrem trobar, i que no devia saber gaire quina és l'àrea de la parla catalana

Em trobava a la meravella de l'arquitectura inca, aquella ciutat penjada dalt de les muntanyes, al bell mig d'una vegetació tropical, contemplant, al costat d'uns companys de viatge, també catalans, una orquídia que penjava d'una paret.

Per tota mena de penyals d'aquella ciutatella inca, hi ha flors fabuloses, flors que aquí coneixem com a flors d'hivernacle o d'interior, i que allà són com les herbes silvestres dels nostres boscos i camps erms.

L'estàvem fotografiant i fent els comentaris pertinents de la bellesa d'aquestes plantes, quan se'ns acosta un altre turista, però no del nostre grup, per fer el mateix, però de sobte, en escoltar en uns altres, desconeguts, parlar la seva llengua, va quedar astorat i ens feu la següent pregunta: Vostès també parlen alguerès?

Li responguérem, sí, però el que parlem tots, vostè i nosaltres, és català. I com és natural, li explicarem quina és l'àrea d'aquesta parla, que, tot i conèixer un xic, no coneixia prou bé. Quan vas pel món, moltes vegades et toca fer pedagogia en aquest sentit, ja que les llengües dites nacionals, però que no ho són, sinó llengües dominants, acaben, o intenten menjar-se les que estan sota el seu domini.

Aquell alguerès, com a mínim, se'n va anar d'aquelles terres tan llunyanes a la seva i la nostra, coneixent un xic més de la història que compartim. *

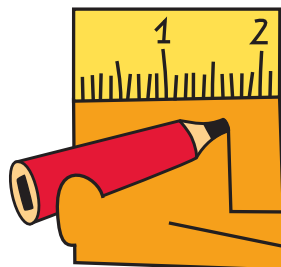
L'ALGUERÈS AL MACHU PICCHU

FEMflocs

fusteria en general

fusteries exteriors • dissenys propis personalitzats
mobles a mida • portes i tarimes
restauració fusteries nobles

630 462 904 • 937 566 168 • femflocs@gmail.com • www.femflocs.com

6 i 17 de gener TORTELLS
de REIS i de SANT ANTONI
i també borregos de les
PASTISSERIES del Masnou

PASTISSERIA
DEGUSTACIÓ GRANJA

Matalí

Prat de la Riba 4
El Masnou
93 555 04 60

La Moreneta

PASTISSERIA • CONFITERIA

Itàlia 31 - El Masnou
935 553 564

VIVÉ | MESLLOC

LLIGOÑA CAYETANO

FINQUES

La teva immobiliària del Maresme

T. 93 555 69 03 • www.vivemeslloc.com

Joana Bofarull Cervera

UN FENOMEN MUSICAL: ROSALIA

Y si mi alma se derrama y la falta del pasado es el olvido, cuando muera solo pido no olvidar lo que he vivido

Començar l'any parlant de música no està gens malament. Aquest desembre, hem gaudit plenament del tradicional Concert de Nadal de la Coral Xabec, amb aquells ritmes que ens fa contents. Escoltar el *Deck the Halls*, *Santa Nit*, o el *Jingle Bell Rock*, acompanyats amb piano, guitarra, bateria i baix elèctric, ens va fer aixecar de les cadires, perquè la música té molts vessants, diversitat de matisos i una escala de modulacions infinita que emocionen.

I per aquesta diversitat d'estils que ens ofereix la música, avui us vull parlar de Rosalia, la nostra artista catalana, formada a l'ESMUC, que descobreixes un matí a la ràdio quan començava a promocionar l'àlbum *El mal querer*, on es fusiona la música pop amb el flamenc. Eren els seus inicis, després va venir *Motomami*, amb molt d'èxit, i després de tres anys, ens arriba, *Lux*, que aporta, com el seu nom indica, llum a la música. Un viatge espiritual. És un nou concepte

musical molt treballat i ben promocionat, que ha revolucionat a tots els crítics musicals d'arreu del món, coincidint amb la qualificació d'impressionant i únic. *Berghain*, la primera peça de l'àlbum, ja ens prepara per al que vindrà; un tema operístic profund que se'ns fa curt. *Mio Cristo Piange Diamanti*, o *Relíquies*, una cartografia íntima i sentimental, *Divinize*, que amb alguna estrofa en català, fa que, a l'altra punta de món, hom conegui com sona la nostra llengua. Amb tot, però, jo em quedo amb *Memòria*, que en col·laboració amb *Carminho*, aconsegueixen remoure el sentiment.

I, sí, de tant en tant, en descobrir una nova forma d'expressió, plena de cromatismes de colors diferents, amb una qualitat vocal excel·lent i bon gust, m'atreveixo a fer recomanacions. Poseu-vos els auriculars i escolteu-la.

I, sí, estic agraïda als Reis d'Orient, perquè enguany m'han portat aquesta petita joia. ✨

il·lustració JOAQUIM BEL

Joan Muray

EL MASNOU

250 anys - 1776 – Naixement de Gaietà de Planella i de Fivaller, comte de Llar, baró de Granera i senyor de Castellcir, de Can Teixidor.

150 anys - 1876 – Creació del Casino del Masnou.

150 anys - 1876 – Del 1876 al 1887, el mestre i pedagog Francesc Flos i Calcat, dirigeix el «Colegio del Comercio», ubicat a la masia de Can Fontanills (Casino).

150 anys - 1876 – Naixement del poeta i escriptor Josep Pujadas Truch.

100 anys - 1926 – Mor Pere Grau Maristany i Oliver, comte de Lavern.

100 anys - 1926 – Centenari de la pasta «masnovina», començada a fer a la dècada dels anys vint pels pastissers Pagès i Matalí.

La masnovina | foto Matalí

CATALUNYA

1000 anys - 1026 – Cervera, comunicació entre la Catalunya continental i la mediterrània.

750 anys - 1276 – Mort del comte -rei en Jaume I.

200 anys - 1826 – L'aigua de Montcada arriba a Barcelona.

150 anys - 1876 – Creació de l'Associació Catalanista d'Excursions Científiques, origen del Centre Excursionista de Catalunya.

100 anys - 1926 – Projectió de l'independentisme català gràcies als fets de Prats de Molló.

100 anys - 1926 – Mor el gran arquitecte modernista Antoni Gaudí i Cornet.

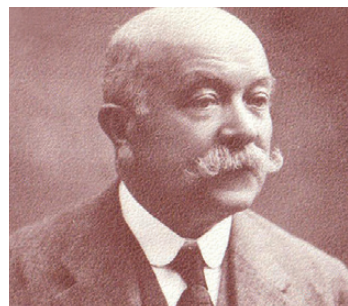
75 anys - 1951 – Vaga de tramvies. La població decideix, unànimement, i gairebé de forma espontània, participar-hi.

75 anys - 1951 – Primer «L'Infantil», després del «Tretzevents».

50 anys - 1976 – «Avui», primer diari en català després de la dictadura.

Gaietà de Planella i de Fivaller

Francesc Flos i Calcat

Rei Jaume I

Antonio Gaudí i Cornet

QUÈ CARACTERITZA LA PLAÇA D'OCATA?

“L'espai públic és el suport de les vides i activitats de les ciutats, i fonamentalment és el de la representació col·lectiva.” Zaida Muxí

Plaça d'Ocata

Tard o d'hora, aquest moment havia d'arribar: escriure sobre l'espai públic més emblemàtic del barri. Doncs sí, em costa ser objectiva quan es tracta de parlar de la plaça d'Ocata per la gran apreciació que li tinc. Què es pot comentar sobre aquest espai que ha albergat tanta història i experiències veïnals? Doncs comencem objectivament per una descripció de l'entorn i de com es conforma la plaça.

Si observem la imatge adjunta, veurem clarament un entramat homogeni de finques allargades i estretes que caracteritzen els habitatges del barri i que, de cop, aquest patró es trenca per deixar-hi l'espai a la plaça. En mirar-ho des d'una perspectiva geomètrica, veurem que la plaça d'Ocata respecta uns patrons molt marcats. Primerament, si ens hi fixem, veurem que el seu perímetre és pràcticament un quadrat perfecte d'uns 33 metres (segons Google Earth) per cada un dels seus costats. Una altra característica és la seva simetria tan marcada per varis aspectes i que el carrer Pintor Miquel Villà s'encarrega d'estructurar. És a dir, aquest carrer, que passa pel mig de la plaça, és l'eix de simetria a través del qual s'organitza l'espai. Efectivament, en un cantó i en l'altre es repeteixen els mateixos elements que configuren la plaça.

Per exemple, els arbres estan situats igual en ambdós cantons. Això també passa amb els bancs del mig de la plaça i també amb els bancs que estan en el mur del carrer Mestres Villà. La simetria també es remarca perquè hi ha dos volums (que eren antics comerços) que enquadren les escales que pugen cap al carrer Jaume I. A més a més d'aquests elements, també el dibuix del paviment del terra emfatitza aquesta estructura amb un motiu molt característic: rajoles de fons blanc i quatre zones de color rosat amb un punt central.

Tot i ser una zona bàsicament residencial i tranquil·la, es pot observar un cert flux continuat de persones creuant la plaça. Això és degut al fet que aquest espai facilita la circulació dels vianants d'una manera molt estructurada i clara: per un sol accés des de les escales del carrer Jaume I i, en canvi, és més oberta pel carrer Mestres Villà.

Encara que sigui una plaça dura, el seu arbrat alt i frondós afavoreix una sensació de verd que fa que l'estada sigui agradable. De fet, durant l'estiu és una plaça que es preserva bastant del sol directe i que genera molta superfície d'ombra.

Actualment, l'ús d'aquest espai és bastant divers. En els tres locals gastronòmics que hi ha, es generen dinàmiques diferents al llarg del dia, sumat als esdeveniments puntuals que hi solen haver, tals com sardanes, festivals variats o les visites al centre d'interpretació de la mina un cop al mes.

Més enllà d'aquesta descripció, la plaça d'Ocata és un referent històric estimat pel barri i un lloc d'encontre amable. Asseure's una estona en un dels seus bancs, envoltats de les copes dels arbres, i observar la interacció i la circulació que s'hi genera és una activitat que transmet tranquil·litat i, a la vegada, entreteniment. No sé ben bé què és, però estar-s'hi una estona a mi em produeix cert escalf i resguard en el qual deixo de banda el ritme trepidant del dia a dia.

Us convido a asseure-us-hi una estona. Què us transmet? Com sentiu el pas del temps? Com observeu la circulació interna? *

Parlem de llibres

Pere Martí i Bertran

Títol Dotze en fan un
Autor Miquel Rayó
Il·lustrador Nivola Uya
Editorial Disset Edició
Lloc i any d'edició Binissalem, 2025
Pàgs. 55

PROSES POÈTIQUES DELS MESOS DE L'ANY

L'escriptor Miquel Rayó i la il·lustradora Nivola Uya, amb molt d'encert, han recuperat textos i dibuixos que entre l'octubre de 2012 i el setembre de 2013 van publicar a la revista mallorquina *Borino Ros*, ja desapareguda (2012-2014). El resultat ha estat un àlbum magnífic, de títol ben simbòlic i lligat a la tradició popular, *Dotze en fan un*, del qual podem gaudir els adults i també els infants, sobretot acompanyats.

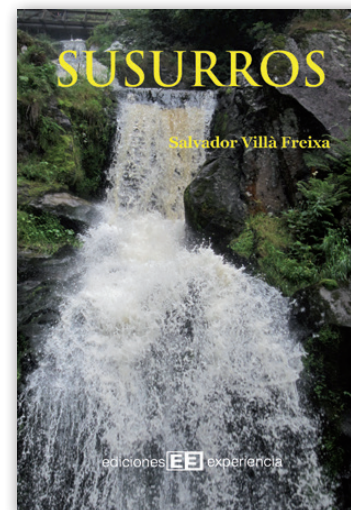
Extracta d'un conjunt de tretze proses poètiques (dotze de dedicades a cadascun dels mesos de l'any, més una de dedicada al calendari) acompanyades de catorze il·lustracions (dotze per als mesos de l'any, una per a la coberta i una altra d'introducció).

L'obra gosaria qualificar-la de Miquel Rayó en estat pur, ja que hi trobem les característiques principals de la seva producció literària: en primer lloc la poèticitat de la prosa i la riquesa de la llengua; en segon lloc la passió per la natura, ben present en els noms d'ocells i de plantes; en tercer lloc la passió per la lectura i pels clàssics, presents en les lectures estivals del mes de juliol (p. 35) o en les hivernals del novembre (p. 51), però també en l'homenatge a Roald Dahl que l'obra tras-

pua; i en quart lloc la passió per la cultura popular, que inspira el títol, que és ben present als textos i que, com apunta el mateix Rayó al seu blog, les proses estan inspirades en les rondalles mallorquines recollides per mossèn Alcover, sobretot en la titulada *Es dotze mesos i dues jaies*.

Les proses, escrites en primera persona i amb un narrador que sovint s'adreça als lectors, són d'allò més elaborades, plenes de recursos literaris, entre els quals destaquen les personificacions (tots els mesos de l'any hi apareixen personificats), les comparacions i les metàfores. Com diu Miquel Rayó al seu blog (entrada del 7-4-25), en aquesta passejada pels mesos de l'any, hi trobarem tot això: "El pas del temps, les estacions i els cicles naturals, els fenòmens meteorològics, el calendari, les lectures d'estiu, les festes, mites i tradicions populars, el santoral màgic que jo vivia de nin, els noms de les coses..." I jo hi afegiria que molt més, ja ho veureu.

Les il·lustracions de Nivola Uya traspuen tendresa, ens transmeten la lluminositat del Mediterrani, complementen magníficament els textos i els enriqueixen amb la lectura personal de l'artista, ja que en copsen l'essència, el simbolisme, la bellesa, la poèticitat... A més, l'exquisit disseny de l'obra les destaca especialment. *

SUSURROS

Títol SUSURROS
Autor Salvador Villà Freixa
Editorial Ediciones experiencia
Lloc i any d'edició El Masnou, 2025
Pàgs. 52

S, ha publicat la segona edició del llibre de poemes *Susurros*. Es tracta d'un poemari íntim i personal sobre el tancament d'un cercle d'una pèrdua recordant un amor platònic de fa anys i un segon bloc de versos amb esperança, el mar i la memòria, d'un metge oncològic que s'ha dedicat tota la vida a publicacions científiques i assaigs, però que també ha publicat un llibre de contes curts *Relats lleugers d'esquena al mar*.

el cullerot Sant Felip 45 - El Masnou
93 540 97 41

DE TOT PER A LA CUINA

www.elcullerot.cat • elcullerot@hotmail.com

Can Ventura
des de 1964

BONES FESTES!

Vedella • Xai • Porc
Pollastre • Embotits

Pg. Romà Fabra 18,
El Masnou / 935 557 395

SERVIFRUIT
MES A PROP TEU
FES LA COMPRA ONLINE
I TE LA PORTEM A CASA
RÀPID I SENSE COST AFEGIT
MILLORANT PER TU

WWW.SERVIFRUITMASNOU.COM

SERVEI A DOMICILI GRATUÏT A ALELLA, EL MASNOU I TEIÀ
C/. SANT MIQUEL, 41 - 08320 EL MASNOU - 93 333 05 70

**Construcció
i manteniment
de jardins**

**Jardineria
Eloy Borrallo**

649 700 551

TEMPUS

EL REBOST DEL SENTIT'S
El teu celler Gourmet al Masnou
Passeig Roman Fabra, 25 - El Masnou
www.7devi.com - Tel. 93 178 22 97
@elrebot 7devi

TEMPUS COLLECTION creada pel Rebot dels Sentits

ARRÒS DE COSTELLA, CARXOFES I ALLS TENDRES

La cuina de l'Antonia

El cullerot

Ingredients

- 300 g arròs Bomba • 2 carxofes
- 2 cebes tendres • Sal • Safrà
- 400 g costella de porc
- 1/2 manoll d'alls tendres
- 1 l brou de carn • Pebre roig dolç

Preparació

1. Pelem i tallem els alls tendres, la ceba, els alls i les carxofes.
2. Les carxofes les posem en aigua i una mica de suc de llimona o julivert perquè no s'oxidin
3. En una paella daurem la costella i reservem
4. Posem les carxofes i cuinem 5 minuts a foc baix
5. Afegim els alls tendres la ceba i sofregim. Després afegim els alls tendres, ofeguem una mica i posem les costelles. En aquest moment podem empolsimar amb una cullera petita de pebre roig de la Vera.
6. Quan s'hagin daurat bé les costelles, tirem l'arròs Bomba i el safrà
7. Renovem bé i afegim el brou i la sal.
8. Finalment, només hem d'esperar que es faci l'arròs durant 17 a 18 minuts.
9. Tapem 2 minuts

El maridatge de l'Enric

El Rebot dels Sentits

TORELLÓ MAS DE LA TORREVELLA

Celler Torelló Viticultors

Zona DO Penedès

Varietats 100% Chardonnay.

Graduació 12 % vol.

Vi de color groc verdós molt net. Aroma intensa de fruita tropical i exòtica madura, on en evolució apareixen notes cítriques. En boca té una entrada agradable, bona acidesa. És carnós i amb notes llamineres. Es confirmen les notes de fruita tropical delicades i apareixen de fruita blanca madura, ideal per acompanyar el primer maridatge de l'any, l'arròs de costella, carxofes i alls tendres

Per l'elaboració, el raïm passa per la taula de selecció i posteriorment és premsat, amb delicadesa, en les premses pneumàtiques. S'utilitza únicament la primera fracció del premsatge (també anomenat "most f lor"), el de major qualitat. Utilitzem tecnologia Inertys a les premses, amb l'objectiu de protegir el most de qualsevol oxidació.

Feliç any nou.
Salut, alegria i vi

CONTROL ABSOLUT

El dia 27 de novembre van arribar a Rio de Janeiro la Mercè i el seu marit, el Pau. Ella és filla de la cosina Rosa Maria i neta de la tia Rosa, matriarca de la família i germana del meu pare.

La Mercè en Pau i el Joan a Maracanã

Aquell dijous hi havia partit al mític estadi del Maracanã. Jugaven el Fluminense, equip carioca, i el São Paulo, equip de la capital econòmica d'aquest país. Al jovent els feia gràcia anar-hi i a mi també, doncs l'última vegada que vaig estar en aquest camp va ser el llunyà 2013, a la Copa Confederacions que el Brasil va organitzar.

Adquirir les entrades va ser una odissea: per començar, s'ha d'accedir a una pàgina d'internet on s'ha de fer un reconeixement facial. Tots tres ho vam aconseguir. Ells van dir que comprarien les entrades per internet des de la vila. No ho van poder fer. El dia 27, ja a Rio, van intentar comprar les entrades amb una targeta meva des de casa. Tampoc no hi va haver sort. Vam dinar cap a les 13:00 i, en acabar, vam passar pel petit estadi del Fluminense. La taquilla era tancada. Jo vaig tornar a la feina i la parella va anar a fer un tomb per Copacabana. En aquest barri hi ha una botiga del Flu —així és conegut aquest equip—, però hi van arribar a les 15:05 i la botiga tancava a les 15:00... L'última opció era comprar-les a la taquilla de l'estadi construït per al Mundial del 1950, on hi van triomfar Ramallets i Zarra.

Vam quedar a les 18:00 per agafar un metro que anava atapeït com els trens de Rodalies. El lloc on venien les entrades era a l'altre cantó de l'estació de metro i vam haver de caminar una bona estona. Per sort, no hi havia cua; ja teníem el reconeixement facial fet —també era possible fer-lo allà— i vam aconseguir comprar les entrades al sector "oest inferior". Ens van costar 180 reals, uns 10 euros per cap.

Quan ja s'ha pagat, l'empresa que ven les entrades envia un correu electrònic —prèviament et demanen l'adreça— en què t'indiquen la zona del camp on has d'anar i en el text hi apareix el següent: "*sua forma de acesso é biometria facial*". Vam arribar a la boca d'entrada, vam posar la cara davant de la màquina i vam aconseguir accedir a l'estadi. Sense cap paper ni cap entrada que, fins no fa massa, guardàvem. Per tot arreu hi havia fotògrafs que feien retrats. És un altre negoci: mitjançant aquesta "biometria facial" és possible comprar les fotografies.

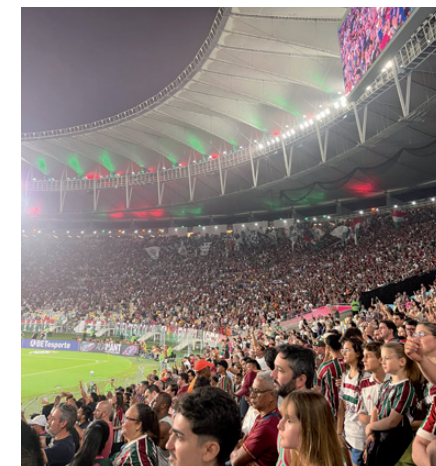
El partit va ser molt entretingut i el Flu va guanyar per 6 a 0. Un resultat d'escàndol.

Suposo que en el que em queda d'existència veuré més robots, més ciència, més procediments que no acabo d'entendre, més intel·ligència artificial. La tecnologia ens permet fer moltes coses. I també ofereix moltes facilitats. És cert.

No obstant això, el vespre al Maracanã em va semblar la societat de Hitler o de Stalin; segurament és ja en la nostra societat on existeix aquest control absolut. Sí, és molt modern entrar a un estadi mitjançant un reconeixement facial, tot i que comprar les entrades va ser un procés que desanima qualsevol. Les autoritats de l'estat brasiler de São Paulo han instal·lat un munt de càmeres que han permès identificar i detenir uns quants malfactors. Això és el que venen les autoritats. I si es giren les tornes? I si aquest control total es fa servir per detenir i portar a camps de

reeducació —ja no n'hi hauria; suposo que et farien la vida impossible com a l'episodi "Nosedive" de *Black Mirror*— homosexuals, lesbianes, comunistes, anarquistes, fatxes, cristians catòlics, jueus o gent que llegeix el diari *La Vanguardia*, per exemple? Quin seria el criteri? No ho acabo de veure clar. Recordo les pel·lícules *Minority Report* i *El secreto de sus ojos*, on el dolent d'aquest gran film argentí va cada quinze dies a l'estadi. I és un sàdic que treballa per als qui salven la pàtria.

Bon any 2026. Som més a prop del 2050 que del 2000. I el 2000 sembla ahir...

COMPLEIX AMB ELS TEUS PROPÒSITS

Cada inici d'any, moltes persones es proposen canviar aspectes importants de la seva vida: fer més exercici, menjar més sa, estalviar diners o cuidar la seva salut mental

Són objectius que neixen de la il·lusió i de necessitats autèntiques, però la realitat demostra que mantenir-los no és gens senzill. Les dades indiquen que la majoria dels propòsits d'any nou tenen una vida curta: moltes persones els abandonen durant el primer mes, i la durada mitjana ronda només els tres o quatre mesos. En alguns estudis, fins a un terç de les persones deixen els seus objectius al gener, i més de la meitat ho fan abans del març. Al final, només una minoria aconsegueix sostenir-los durant tot l'any.

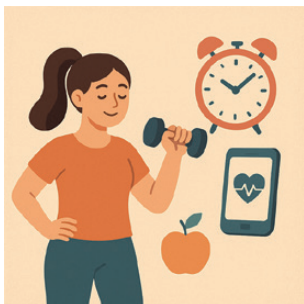
T'ha passat? Has aconseguit superar la barrera del mes? I la del trimestre?

Aquests propòsits comencen amb moltes ganes, però es desinflen ràpidament.

Per què passa? Hi ha diferents factors que ho poden explicar: els objectius poden ser massa grans, massa difusos o massa allunyats del dia a dia. També perquè es

basen en una motivació inicial intensa però fugaç, o perquè es vol canviar massa coses alhora sense un pla clar.

Aquí és on les rutines fan tota la diferència. Quan un propòsit es transforma en un hàbit, deixa de ser una promesa abstracta i passa a formar part de la vida quotidiana. Metes petites, concretes i repetides amb constància tenen moltes més probabilitats d'arrelar que no pas grans intencions sense estructura. No és el mateix dir: "vull estar en forma", que "aniré al gimnàs dos dies a la setmana, les tardes a partir de les sis, amb una rutina de càrdio i de força d'uns 20 a 30 minuts...". Crear una rutina vol dir decidir com, quan i en quin context faràs allò que vols aconseguir; vol dir reduir la fricció, anticipar obstacles i tenir un patró estable que et sostingui fins i tot en el moment que la motivació baixi.

En definitiva, no es tracta només de proposar-se coses, sinó de convertir-les en accions regulars que encaixin amb els teus valors i amb la teva identitat. Quan una rutina està ben integrada, el propòsit ja no depèn de la força de voluntat del gener, sinó d'un sistema que et guia cada dia. I és precisament aquest sistema, aquestes petites rutines, el que aconsegueix que els propòsits no

s'esvaeixin, sinó que es converteixen en canvis reals i sostenibles al llarg de l'any.

Has pensat en què voldries aconseguir aquest 2026?

Pensa llavors en accions repetides. Quina és la mínima acció que podries fer i que es repeteixi en el temps?

Recorda que no és la velocitat sinó la direcció; no és la quantitat, sinó la qualitat; no és fer molt un dia, sinó ser constant. ✨

dibuix
pintura
ceràmica
escultura
torn
serigrafia
fotografia

Blanc de guix

és un espai d'educació artística
i creació contemporània
interdisciplinària.

www.blancdeguix.com

CONFERÈNCIA

A càrrec de Joan Muray, sobre el llibre *EL CALVARI D'UNA MESTRA* de Dolors Purcallas i Sierra

Dissabte 17 de gener, 18:00 h Sala

Polivalent de La Calàndria

Aquest llibre és més que un relat, és un document d'uns fets que no haurien d'haver passat mai, ni mai més s'haurien de repetir.

És la memòria històrica del que fou la persecució d'una mestra, Dolors Purcallas i Sierra (Figueres, Alt Empordà 1910 - El Masnou, Maresme 1994). Els fets començaren el 1939 a Torrelavit (Alt Penedès) i fou perseguida, tot i no exercir, fins a quasi la mort. També ho foren els seus pares. El fet, que un càtic del bàndol franquista volia casar-la amb el seu fill, i ella li havia dit que quan es casés ho faria per amor, com els seus pares. I això de portar-li la contrària, es veu que no ho tolerava.

ADRECES DE CORREU ELECTRÒNIC

A fi i efecte de poder mantenir informació àgil i puntual de les activitats de Gent del Masnou, recordem als socis que ens poden facilitar la seva adreça de correu electrònic. Només cal que ens enviïn un correu amb aquest text:

"Autoritzo a Gent del Masnou a utilitzar aquesta adreça de correu electrònic per a informació i comunicacions de l'entitat".

CLASSES DE IOGA

Classes de meditació, respiració i relaxació impartides per **Jordi Berrocal** professor de Kundalini-yoga. Cal portar una estoreta (o matalasset), tovallola, coixí petit, pareo i roba còmoda.

Els dimarts de les 18,30 a 20 h.

Preu trimestral 80€, socis 70€

Inscripcions jordiona@hotmail.com
tel. 695 389 304

Lloc Gent del Masnou -
c/ Dr. J. Agell 5 - El Masnou

La Coral Xabec voldria comptar amb tu!

No cal que sàpigues música ni que tinguis una gran veu.

Assagem tots els dimarts de 21:00 a 23:00h. - Passa't a les 21h i t'informarem.

c/ Doctor J. Agell, 5, baixos, edifici La Calàndria.

Montserrat Planas tel. 676 763 561 o a Manel Pérez tel. 679 999 509

ATENCIÓ

Nadons masnovins nascuts el 2025

32a Trobada de Nadons del Masnou nascuts el 2024

Convocatòria per a la
33a FOTOGRAFIA de NADONS
DIUMENGE 11 de GENER del 2026
a les 11:30 h a l'escalinata del
parc jardí mirador del Bell-resguard
En cas de pluja, la convocatòria es farà la setmana següent

Informació a 699 775 558 i @revistagentdelmasnou

organitza

foto

col·labora

Ajuntament del Masnou